

- zaviazal Európske spoločenstvo nahradiť žalobcovi spôsobenú stratu príjmov v sume vo výške 60.000 eur z dôvodu, že ponuka žalobcu bola zamietnutá a preto nemohol využiť a zveladiť svoje know-how; táto suma má byť zvýšená o zákonné úroky až do dňa jej úplného splatenia;
- zaviazal Európske spoločenstvo na náhradu nepriamej škody spôsobenej žalobcovi v dôsledku toho, že nebude môcť dať ponuku v rámci verejného obstarávania nadväzujúceho na to, v ktorom bola jeho ponuka odmietnutá. Nepriama škoda vyplýva so zníženej pravdepodobnosti získať nadväzujúcu zákazku a je stanovená na 10 % ušlého zisku z tejto zákazky, čo predstavuje 25.500 eur;
- subsidiárne zaviazal Európske spoločenstvo na náhradu škody spôsobenej žalobcovi v dôsledku straty šance dosiahnuť zadanie zákazky vo výške 26.400 eur; táto suma má byť zvyšovaná o zákonné úroky až do dňa jej úplného splatenia;
- zaviazal Európske spoločenstvo na náhradu trov, ktoré žalobca vynaložil v súvislosti s vypracovaním ponuky vo výške 10.000 eur, táto suma má byť zvyšovaná o zákonné úroky až do dňa jej úplného splatenia;
- zaviazal Európske spoločenstvo na náhradu trov, ktoré žalobca vynaložil v súvislosti so zhromažďovaním dôkazov a podaním sťažnosti Európskemu ombudsmanovi vo výške 40.000 eur; táto suma má byť zvýšená o zákonné úroky až do dňa jej úplného splatenia;
- zaviazal Komisiu Európskych spoločenstiev nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné argumenty

V septembri 1996 sa žalobca prihlásil do verejnej súťaže, ktorú vyhlásila Komisia, týkajúcej sa služieb súvisiacich so smernicou o vodách určených na ľudskú spotrebu⁽¹⁾. Ponuka, ktorú predložil žalobca, nebola prijatá.

Podľa žalobcu konala Komisia v rozpore s povinnosťou transparentnosti, ktorú treba v oblasti verejného obstarávania zohľadniť. Žalobca uvádza, že na základe jeho sťažnosti dospel Európsky ombudsman k rovnakému záveru.

Žalobca tiež zdôrazňuje, že Komisia svojím konaním porušila článok 3 smernice Rady 92/50/EHS z 18. júna 1992 o koordinácii postupov verejného obstarávania služieb⁽²⁾. Podľa žalobcu sa Komisia nevyhla diskriminácii v zaobchádzaní s jednotlivými uchádzačmi, pričom porušila princíp dobrej správy.

Žalobca ďalej uvádza, že Komisia porušila článok 12 odsek 1 smernice 92/50/EHS, pretože ho neinformovala o dôvodoch odmietnutia jeho ponuky do pätnástich dní odo dňa doručenia písomnej žiadosti, ktorú žalobca na tento účel podal.

Žalobca tiež tvrdí, že pokiaľ by bola Komisia konala v súlade s princípmi dobrej správy, bol by postúpil do štádia zadávania zákazky. V takomto prípade by bol zákazku získal.

Žalobca tiež uvádza, že na základe článkov 16 a 17 odsek 2 smernice 92/50/EHS bola Komisia povinná zaslať oznámenie o výsledkoch verejného obstarávania Úradu pre vydávanie úradných publikácií Európskych spoločenstiev najneskôr do 48 dní od prijatia ponuky.

Žalobca tiež uvádza, že Komisia sa ho pokúsila uviesť do omylu.

⁽¹⁾ Verejná súťaž – XI.D.1 (Ú. v. ES 1996 C 232, s. 35).

⁽²⁾ Smernica Rady 92/50/EHS z 18. júna 1992 o koordinácii postupov verejného obstarávania služieb.

Žaloba podaná dňa 9. apríla 2004 Lapin liitto (Regionálna rada Lapónska) a obcami Enontekiö, Inari, Utsjokia a pán Unto Autto, chovateľ sobov proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec T-141/04)

(2004/C 146/11)

(Jazyk konania: fínsky)

Lapin liitto (Regionálna rada Lapónska) a obce Enontekiö, Inari, Utsjokia a pán Unto Autto, chovateľ sobov, všetci zastúpení: Kari Marttinen, advokát, a profesor Pertti Eilavaara, podali 9. apríla 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Žalobcovia navrhujú, aby Súd prvého stupňa:

- Zrušil rozhodnutie Komisie v časti týkajúcej sa informácií o fínskych oblastiach a to z toho dôvodu, že z postupu, akým boli začlenené do tohto rozhodnutia vyplýva, že tieto informácie sú v rozpore s právom.

- Najmä zrušil začlenenie národného parku Pallas-Ounastunturi (F11300101) do chránenej oblasti a to preto, že jeho uvedenie na zozname je rozporné s právom a zasahuje do práv navrhovateľa, pána Unto Autto, chovateľa sobov.
- Zaviazal Komisiu Európskych spoločentiev nahradiť trovy konania, spolu s úrokmi z omeškania odo dňa vyhlásenia rozsudku.

Žalobné dôvody a hlavné argumenty

Rozhodnutie Komisie 2004/69/ES z 22. decembra 2003, ktorým sa vykonáva smernica Rady 92/43/EHS, stanovuje zoznam dôležitých zemepisných oblastí spoločenstva, pokiaľ sa týka biogeografickej alpínskej oblasti. Uvedené rozhodnutie je rozporné s právom z nasledujúcich dôvodov:

- Komisia prekročila svoje právomoci tým, že prijala zoznam zemepisných oblastí vypracovaný Fínskou republikou.
- Komisia nepreskúmala zákonnosť rozhodnutia Fínskej republiky v súlade s Rímskou zmluvou alebo tak, ako to vyžaduje uvedená smernica. V dôsledku toho sú jej prípravné práce výsledkom konania, ktoré je v rozpore s prílohou III smernice.

- Fínska republika vypracovala vlastné rozhodnutie o zemepisných oblastiach v rozpore s právom spoločenstva, keďže neuplatnila smernicu v súlade s jej prílohou III, pričom existenciu tejto povinnosti potvrdil viackrát Súdny dvor vo svojich rozhodnutiach.
- Navrhovatelia neboli vypočutí v súvislosti s vytvorením alpínskych biogeografických oblastí a zostávajúca časť prípravného konania vo Fínsku nebola navyše v súlade s konaním ustanoveným touto smernicou.
- Najmä pán Unto Autto tvrdí, že rozhodnutie Komisie 2004/96/ES z 22. decembra 2003, ktorým sa vykonáva smernica Rady 92/43/EHS a ktoré stanovuje zoznam dôležitých zemepisných oblastí spoločenstva, pokiaľ sa týka biogeografickej alpínskej oblasti, nechráni jeho základné práva z toho dôvodu, že toto rozhodnutie má právne účinky hoci jeho základné práva nie sú chránené. Pod základnými právami sa chápu súčasne práva zakotvené v Ústave Fínskej republiky a ktorých predmetom je ochrana vlastníctva, slobodného vykonávania profesnej činnosti alebo práva súvisiace s ochranou kultúry. Rozhodnutie Komisie tiež zasahuje do základných práv zakotvených a uplatňovaných v ustálenej praxi Európskou úniou.